

[Kaj Andresen.]

og jeg skal anbefale at stemme imod ændringsforslaget.

Ændringsforslag nr. 781 går ud på bortfald af en bevilling på 3 mill. kr. til første etape af levnedsmiddelinstitutet. Nu skal jeg ikke vende tilbage til drøftelserne omkring vedtagelsen af loven om et levnedsmiddelinstitut. Venstre og de konservative gik dengang imod og føler sig vel nu forpligtede til også at gå imod bevillinger til instituttets opførelse. Men forholdet er jo det, at der siden lovens vedtagelse er sket adskilligt og stadig sker ting, som egentlig burde kunne give oppositionspartierne anledning til at overveje, hvorvidt det tidligere standpunkt stadig kan holde. Den kolossale udvikling, der finder sted inden for levnedsmiddelfremstillingen i forbindelse med kemikaliernes fremmarch, giftstoffernes tiltagen ved sygdoms-, ukrudts- og skadedyrsbekæmpelse plus en række andre forhold i moderne produktion gør en effektiv levnedsmiddelkontrol absolut nødvendig i vort samfund. Advarende røster fra videnskabsmænd, fra læger og fra anden side mangler der ikke. Vi har ganske vist visse laboratorier, og indenrigsministeren har nedsat et ernæringsråd, men det er næppe tilstrækkeligt. Netop Danmark, som i høj grad er levnedsmiddelproducerende, burde gå i spidsen med virkelig effektiv levnedsmiddelkontrol både af hensyn til vore egne forbrugere og vore aftagere. Det er da også betegnende, at det netop er lande, der som vi producerer levnedsmidler, som i disse år udbygger kontrollen med og undersøgelserne af befolkningens fødemidler. Jeg er derfor særdeles tilfreds med, at der på det kommende års budget er afsat penge til dette formål, så vi kan komme i gang med institutionen inden alt for længe, og jeg anbefaler at stemme imod ændringsforslaget.

Med disse bemærkninger skal jeg i øvrigt anbefale at stemme for de ændringsforslag, der er stillet af ministrene, og stemme imod mindretallets ændringsforslag.

Damsgaard: I finansudvalget har der været ført lange drøftelser dels medlemmerne imellem, dels med flere af de højtærede ministre om finanslovsforslaget for 1964-65, og der kan her ved folketingets tredje be-

handling af lovforslaget være anledning til nogle bemærkninger.

Finansudvalget har afgivet en tillægsbetænkning, hvori der er stillet 878 ændringsforslag til det oprindelige finanslovsforslag. Det er mange, men i forhold til sidste år, da der var 1.533, er det jo alligevel et fremskridt i retning af at budgettere bedre. Det må den højtærede finansminister gerne opfatte som en kompliment; men den højtærede minister har endnu ikke nået det ønskemål, ministeren selv proklamerede ved første behandling af forrige års finanslovsforslag: et ærligt finanslovsforslag. Vi er måske på vej derimod, men jeg vil godt tro, at det i praksis er en vanskelig vej at befære med den glubende appetit, der fra alle sider er på øgede krav til det offentliges udgifter.

Venstres og det konservative folkepartis medlemmer af finansudvalget har i år kun stillet ganske få ændringsforslag, der indebærer en besparelse på ca. 30 mill. kr., i hovedsagen ud fra principielle grunde. Dertil kommer, at en lang række store udgifter er resultatet af lovforslag, som venstre tidligere har stemt imod, men som nu er ved at blive ført ud i livet, og hvis virkninger vi derfor statsfinansielt nødvendigvis må tage til efterretning.

Jeg vil gerne i almindelighed sige, at venstre må beklage, at regeringen gang på gang har splittet den økonomiske politik op i løsrevne brudstykker, som det bl. a. sidst skete ved regeringens afgiftslove for 5 uger siden, hvor venstre havde ønsket at se de centrale økonomiske love — afgiftslove, udskrivningslov og finanslov — i en større sammenhæng, fordi det økonomiske klima i vort samfund, som disse love er med til at præge, er en helhed.

Når det ved tidligere lejligheder har været fremhævet, at finanslovsforslaget i sig selv er af begrænset betydning i denne sammenhæng, fordi det i alt væsentligt er en opsummering af de indtægter og udgifter, som følger af andre love, står der dog det tilbage, at netop finanslovens sammenfatning heraf må være det grundlag, hvorpå vi kan vurdere, hvad vi kan tillade os ved disse andre love. Vi må således ud fra finanslovsforslagets skøn over, hvad de nuværende love vil bringe af indtægter og udgifter, vurdere muligheder eller behov for ændringer i